

”Kasteessa on avain seurakunnan uudistumiseen”, väittää Paul Hoffman

Paul Hoffman oli yksi vuoden 2019 Jaetut eväät -jumalanpalveluspäivien pääpuhujista. Hän piti päivillä kaksi työpajaa kasteen teologiasta ja saarnaa Tuomasmessussa. Paul Hoffman on toiminut luterilaisen seurakunnan kirkkoherrana Seattlessa, joka on yksi Pohjois-Amerikan maallistuneimpia kaupunkeja. Tällä hetkellä hän toimii kouluttajana, luennoitsijana ja mentorina seurakunnille.

Mistä johtuu, että jotkut seurakunnat ovat täynnä intoa ja elämää?

Tällä hetkellä huoli kirkosta on suuri sekä Euroopassa että Pohjois-Amerikassa. Aktiivisesti osallistuvien seurakuntalaisten määrä näyttää vähenevän monin paikoin. Samalla luterilaisten kirkkojen seurakunnissa on sellaisiakin, joissa ihmisten osallisuus vahvistuu, monet vahvistuvat uskossa ja ovat syvästi sitoutuneita kirkon missioon, tehtävään.

”Olen vakuuttunut siitä, että siellä missä sitoutuminen on vahvaa, on panostettu kasteeseen. Siellä on otettu tukeva ote kasteen järjestämisestä, kastetta valmistellaan monipuolisesti ja osallistavasti ja myös tehdään uskollisesti niitä asioita, joihin kaste meitä kutsuu”, kuvailee Paul Hoffman.

Kaste on seurakunnan uudistumisen perusta

”Mikään ei ole perustavampaa ymmärryksellemme siitä, mitä on olla seurakunta, kuin kasteen pyhä sakramentti”, julistaa Hoffman. Kasteen juuret ovat syvällä niissä Raamatun tapahtumissa, missä tarina muuttaa suuntaa: luomisessa, Nooan tarinassa, erämaavaelluksessa ja Jeesuksen kasteessa. Kaste liittää meidät suoraan luterilaisen uskon ymmärryksen juurille ajatuksiin, joista usein ilmaistaan vastakohtapareina:

- kuolema ja ylösnousemus
- synty ja anteeksiantamus
- orjuus ja vapaus
- kuolema ja elämä.

Hoffman kertoo omana havaintonaan, että kun paikallinen kristillinen yhteisö antaa itselleen mahdollisuuden kokea näiden vastakohtaparien luova voima, yhteisöt sekä

vahvistuvat että syvenevät. Paikallisseurakunta voisi joskus kysyä rehellisesti itseltään: "Mistä voimme luopua? Mitkä asiat voivat kuolla?" Näin tehdessään yhteisö samalla avautuu kuoleman vastakohtalle: kasteen ja ylösnousemuksen armolle. Seurakunnassa tulee tilaa uudelle elämälle, jota Kristus herättää. Paul Hoffman on nähnyt useita seurakuntia, joissa tällainen syvä luottamus kasteeseen on tehnyt seurakunnista eläviä ja kutsuvia sekä johdattanut aktiivisesti tekemään rakkauden tekoja ja palvelemaan maailmaa.

Kuolemasta uuteen elämään

Mitä tällainen "kuoleminen" voi käytännössä tarkoittaa? Eräs seurakunta päätti luopua vanhasta, seurakunnan perinteisestä etnisestä taustasta nousevasta musiikista. Tyhjä tila täyttyi nopeasti suuresta määrästä iloisia virsiä, jotka olivat peräisin useista eri kulttuuritaustoista. Toisessa seurakunnassa luovuttiin ulkoa opettelusta. Lyhyessä ajassa seurakunnassa huomattiin, että koko ilmapiiri oli muuttunut keskustelevämmäksi, kokemuksellisemmäksi ja eri sukupolvia yhdistäväksi.

Syvemmillä tasolla paikalliset yhteisöt voivat tutkia, onko seurakunnassa rasistisia tai seksistisiä käytäntöjä, joista olisi syytä "kuolla pois". Erilaisten vähemmistöjen tuomat lahjat voivat antaa seurakunnalle uuden elämän.

Tällaiset muutosprosessit nousevat kasteen teologiasta. Perusteellinen kasteen teologiaan syventyminen rohkaisee avautumaan uusille mahdollisuuksille. Näitä löytöjä voidaan tehdä niin aikuiskasteelle valmistautuessa kuin kaste keskusteluissa. Erityisen tärkeää on kasteen muistaminen ja kasteeseen palaaminen seurakunnan jumalanpalveluksessa.

"Olen innoissani näistä näköaloista", sanoo Paul Hoffman, joka vuosikausia johti seurakuntatyötä yhdessä Pohjois-Amerikan maallistuneimmista kaupungeista. "Uskon, että tällaisella seurakunnalla on merkitystä omassa kaupungissaan ja ympäristössään."

Terhi Paananen

Kirjoittaja työskentelee jumalanpalveluselämän asiantuntijana Kirkkohallituksessa